

blev staaende paa sit Standpunkt, hvilket var forfæret, medens Ordføreren mente, at det var prisværdigt at komme bort fra sit Standpunkt. Nu skal jeg indrømme, at saaledes at hænge sig i en Gang bestemt tagen Stilling, skal man i Almindelighed ikke gøre; men den Forstel, som der er Tale om paa det ærede Medlems Stilling i Fortid og Nutid, er ikke Forstel i taktfuld Henseende, men en virkelig principiel Forstel. Der er to forskellige Principper, der gøres gældende over for visse Sagers Afgørelse, og det ærede Medlem røste da sig selv, fordi han selv gik bort fra det Standpunkt, der repræsenterede et Princip, og han lastede det ærede Medlem fra Ringbøbing, fordi han blev staaende paa et Standpunkt, som repræsenterede et Princip. Jeg skal ikke komme tilbage til den Signelse, som det ærede Medlem da drog frem, den syntes ikke at vise det ærede Medlem som stærk Matematiker. Det ærede Medlem sagde blandt andet ogsaa, at den Linie, han var saa glad over, havde den Egenkab at kunne fortsættes i det uendelige. Ja, det er nu ikke aldeles korrekt. Naar man taler om at forlænge en Linie i det uendelige, saa maa det absolut være en ret Linie. Det er imidlertid naturligvis underordnet, den rent matematiske Side har ikke noget her at gøre, men det, at det ærede Medlem er saa tilfreds med denne Linie, fordi den kan forlænges i det uendelige, vil med andre Ord sige, at det, som tiltaler det ærede Medlem, er det at gaa fra det ene Standpunkt til ny Standpunkter i det uendelige. Men det vil jo føre til, at det ærede Medlem kommer bort fra alle sine Standpunkter, jaaledes som disse tidligere have været. Den gamle Adam er død og druknet, og man vil ikke kunne kende ham igen, han optræder nu i en helt ny Skikkelse — dette maa være Konsekvensen af den Tilfredsstillelse, som det ærede Medlem føler ved Liniebetegnelsen. Naar dette er saa stærkt fremhævet af det ærede Medlem i en anden Sag — og han har gjort det med velberaad Du — saa bliver min Dvovl endnu større med Hensyn til, hvorledes det ærede Medlem endelig vil stille sig over for disse Sager. Naar den ærede Ordfører staar saaledes over for det Princip, som jeg sætter Pris paa, nemlig at fastholde sine principielle Standpunkter, naar han gør sig til Talsmand for at komme

bort fra sit Standpunkt, vokser min Frygt mere end ellers, om det ærede Medlem ikke ogsaa i denne Sag vil slippe bort fra sit tidligere Standpunkt. Det er jo imidlertid et Spørgsmaal, som hører Fremtiden til, og saa vi oftere Vejlighed til at bestæftige os med denne Sag, vil det vise sig, hvorledes han kommer til at tage Standpunkt. Det er nu heller ikke min Mening principielt at lægge Hindring i Vejen for at fortsætte en Forhandling om det andet Led af denne Lov, nemlig Rysbanen. Men anderledes stiller det sig, naar vi komme til det tredje Led: Ordningen af de københavnske Banegaardsforhold. Der var naturligvis en anden Vej, min ærede Medførlagsstiller, det ærede Medlem fra Bætte, og jeg kunde have valgt, nemlig at opstille et positivt Forslag om en saadan Ordning. Det er ikke vor Mening absolut intet at ville gøre med Hensyn til Ordningen af de københavnske Banegaardsforhold — det er ikke noget nihilistisk Standpunkt, vi indtage — men, naar vi ikke have stillet noget positivt Forslag, er det, fordi Folketinget ved anden Behandling viste, at det ikke vilde gaa den Vej, vi synes, er den simple og naturlige: Nu stille vi det Forslag, at Ordningen af de københavnske Banegaardsforhold skal gaa ud af Forslaget. Hvis Tinget endnu skulde betænke sig paa at tage den Sag endnu en Gang under Overvejelse, er jo den Mulighed aaben, at man kan følge vort Forslag, og det er da en simpel Ting at optage Forhandlingen paa et nyt Grundlag — det koster kun et Stykke nyt Papir, og det spare vi ellers ikke paa — saa kunde vi komme til en Ordning, hvis vi saa kunde enes om et andet Grundlag. Vi have derfor troet, at den naturlige Form at vælge var at stemme dette Punkt ud af dette Forslag. Vor Modstand mod den nu foreslaaede Ordning af de københavnske Banegaardsforhold er jo begrundet allerede ved anden Behandling, og jeg skal ikke komme dybere ind derpaa nu. Den er jo særlig af økonomisk Natur. Jeg maa i det hele taget sige, at jeg fortaar ikke, hvordan dette Tings store Flertal her, repræsenterende Landbrugskredse og repræsenterende økonomiske Forhold, kan være saa ivrigt for at fyldestgøre de Fordringer, som den ærede Minister stiller i denne Henseende. Jeg fortaar ikke, hvorledes de Herrer kunne være